

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9425/2024
28.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Ерцеговчевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милош Мијић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1986/23 од 24.01.2024. године, у седници одржаној 28.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1986/23 од 24.01.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1986/23 од 24.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П 239/19 од 03.08.2023. године, обавезан је тужени да тужиоцу надокнади нематеријалну штету у износу од 150.000,00 динара са законском затезном каматом од 03.08.2023. године као дана пресуђења до исплате, као и да му надокнади парничне трошкове од 554.710,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Одбијен је као неоснован захтев тужиоца за трошкове преко досуђеног износа, као и захтев туженог за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1986/23 од 24.01.2024. године, жалба туженог је делимично усвојена и првостепена пресуда преиначена тако што је досуђени износ снижен на 120.000,00 динара са припадајућом каматом, тужбени захтев којим је тражена исплата износа од 30.000,00 динара одбијен као неоснован, досуђени износ парничних трошкова снижен на 237.160,00 динара, а у преосталом делу захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка одбијен. Тужилац је обавезан да туженом надокнади трошкове жалбеног поступка од 15.200,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, с позивом на члан 404. ЗПП, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одлучено је о праву тужиоца на накнаду нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа, из разлога што му је у вршењу радних задатака граничног полицајца тужени неосновано ставио на терет да је задржао новац, који се по речима туженог налазио у прегледаним личним документима. Право на накнаду нематеријалне штете, као сатисфакције за трпљења због повреде права личности, у смислу члана 200. Закона о облигационим односима условљено је чињеницама утврђеним у сваком конкретном спору. Имајући у виду утврђено чињенично стање и разлоге на којима је заснована побијана пресуда, Врховни суд налази да одлука не одступа од устаљене праксе овог суда у битно истоврсним чињеничним ситуацијама. Не постоје ни друга правна питања везана за примену материјалног права која би у конкретном случају налагала потребу одлучивања о изјављеној ревизији као о посебној. Наводи ревизије везани за повреду правила поступка нису цењени, пошто је институт посебне ревизије резервисан за питања примене материјалног права.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности они у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба за накнаду штете је поднета 13.08.2017. године, вредност предмета спора је 150.000,00 динара и поступак је спроведен по правилима о споровима мале вредности, па је ревизија недозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић